

توسعه چارچوب پارادایم یک توسعه عملکرد صنعت فوتبال عراق

سعد قاضی حسن^۱ - علیرضا زمانی نوکاآبادی^{۲*} - علا فلیح جواد^۳ - خسرو جلالی^۴

۱. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان،

ایران ۲. استادیار مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان،

ایران ۳. استاد تمام مدیریت ورزشی، دانشکده علوم ورزشی، دانشگاه کرمان، کرمان، عراق ۴. دانشیار فیزیولوژی ورزشی،

دانشکده علوم ورزشی، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

(تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۵/۲۶، تاریخ تصویب: ۱۴۰۳/۰۷/۲۳)

چکیده

صنعت فوتبال در عراق با چالش‌های قابل توجهی مواجه است که رشد و توسعه آن را مختل می‌کند. از جمله ناکارآمدی‌های مدیریتی، محدودیت‌های مالی، و بی‌ثباتی‌های اجتماعی-سیاسی. علی‌رغم محبوبیت جهانی فوتبال و پتانسیل آن برای پیشبرد پیشرفت‌های اقتصادی و اجتماعی، صنعت فوتبال عراق در دستیابی به موفقیت پایدار با مشکلاتی مواجه بوده است. این پژوهش با هدف توسعه یک چارچوب پارادایم متناسب با شرایط منحصربه‌فرد صنعت فوتبال عراق برای بهبود عملکرد و پایداری آن انجام شده است. این مطالعه با استفاده از روش‌شناسی کیفی، استراتژی داده‌بنیاد و رویکرد سیستماتیک استراوس و کوربین، دیدگاه‌های ۲۳ نفر از کارشناسان مدیریت ورزشی، اقتصاد و رفتار سازمانی را بررسی می‌کند. یافته‌ها نشان می‌دهد که بهبود در حوزه‌های کلیدی از جمله توسعه مدیریت حرفه‌ای فوتبال، ارتقای سیستم‌های آموزش و پرورش و تقویت ساختارهای باشگاهی ضروری است. این پژوهش شش دسته اصلی را شناسایی کرده است: شرایط علی، پدیده مرکزی، شرایط متنی، شرایط مداخله‌گر، راهبردها و اقدامات و نتایج، که به صورت جمعی چارچوب پیشنهادی را تشکیل می‌دهند. این دسته‌ها به مسائلی همچون زیرساخت‌های ضعیف ورزشی، فقدان برنامه‌ریزی راهبردی و تأثیر تحریم‌های بین‌المللی بر صنعت فوتبال عراق می‌پردازند. این مطالعه با ارائه یک مدل جامع برای بهبود عملکرد باشگاه‌های فوتبال عراقی، بر اهمیت حکمرانی خوب، سرمایه‌گذاری راهبردی در زیرساخت‌ها و تقویت همکاری‌های بین‌المللی تأکید دارد. چارچوب پیشنهادی، بینش‌های عملیاتی را ارائه می‌دهد که می‌تواند راهنمای سیاست‌گذاران و ذی‌نفعان در احیای صنعت فوتبال عراق باشد و رشد و موفقیت بلندمدت آن را تضمین کند. این پژوهش نه تنها شکاف قابل توجهی در ادبیات را پر می‌کند، بلکه راه‌حل‌های عملی برای چالش‌های پیش روی باشگاه‌های فوتبال در مناطق در حال توسعه ارائه می‌دهد.

واژه‌های کلیدی

فوتبال عراق، توسعه عملکرد، چارچوب پارادایم، مدیریت ورزشی، ورزش حرفه‌ای.

مقدمه

مواجه شده‌اند و زیرساخت‌هایی که از این ورزش حمایت می‌کنند خراب شده است (۸).

در این زمینه، تمرکز بر بهبود عملکرد در باشگاه‌های فوتبال بسیار حیاتی است. باشگاه‌ها واحدهای اساسی صنعت فوتبال هستند و موفقیت یا شکست آنها تأثیر مستقیمی بر سلامت کلی ورزش دارد. مدیریت مؤثر، برنامه‌ریزی استراتژیک و توسعه مهارت‌های فنی بازیکنان از اجزای ضروری یک باشگاه فوتبال پرونق است (۹). با این حال، دستیابی به این اهداف نیازمند رویکردهای نوآورانه و جامعی است که می‌تواند چالش‌های منحصر به فردی را که هر باشگاه با آن مواجه است برطرف کند (۱۰).

صنعت فوتبال عراق، مانند بسیاری دیگر در مناطق در حال توسعه، با چالش‌های متعدد و پیچیده‌ای مواجه است که مانع رشد و توسعه آن می‌شود. این چالش‌ها چندوجهی هستند و مسائل مدیریتی، مالی، فنی و اجتماعی را در بر می‌گیرند (۱۱). برای مثال، شیوه‌های مدیریت ناکارآمد می‌تواند منجر به تصمیم‌گیری و تخصیص منابع ضعیف شود، در حالی که محدودیت‌های مالی ممکن است توانایی باشگاه را برای سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های لازم یا جذب استعدادها برتر محدود کند. علاوه بر این، زمینه اجتماعی-سیاسی گسترده‌تر در عراق موانع بیشتری مانند نگرانی‌های امنیتی و بی‌ثباتی اقتصادی ایجاد می‌کند که مستقیماً بر عملکرد باشگاه‌های فوتبال تأثیر می‌گذارد (۱۲).

علاوه بر این، نقش تأثیرات بین‌المللی بر صنعت فوتبال عراق را نمی‌توان نادیده گرفت (۱۳). در دنیایی که به‌طور فزاینده جهانی شده است (۱۴)، باشگاه‌های فوتبال در عراق منزوی نیستند. آنها بخشی از شبکه بزرگ‌تری از سازمان‌های ورزشی بین‌المللی هستند. با این حال، به دلیل چالش‌های مختلف اجتماعی-سیاسی، از جمله تحریم‌ها و

صنعت ورزش، به‌ویژه فوتبال، به‌عنوان یکی از تأثیرگذارترین و به‌سرعت در حال رشدترین صنایع جهانی در چند دهه گذشته ظاهر شده است (۱). فوتبال به‌عنوان ورزشی که از مرزهای فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی فراتر می‌رود، به بخش مهمی از هویت ملی و روابط بین‌المللی تبدیل شده است (۲). محبوبیت و تأثیر فوتبال فقط به لذت بردن از بازی محدود نمی‌شود. آنها به حوزه‌های توسعه اقتصادی، انسجام اجتماعی و حتی نفوذ سیاسی گسترش می‌یابند (۳). با توجه به اهمیت چندوجهی آن، افزایش عملکرد در صنعت فوتبال یک هدف حیاتی برای ذی‌نفعان از جمله دولت‌ها، باشگاه‌ها، بازیکنان و هواداران است.

توسعه عملکرد در صنعت فوتبال شامل طیف گسترده‌ای از فعالیت‌ها با هدف افزایش کارایی و اثربخشی در همه بخش‌ها می‌شود. اینها شامل شیوه‌های مدیریتی و سازمانی، آموزش فنی و تاکتیکی بازیکنان، توسعه زیرساخت‌ها و غیره است (۴). بهبود عملکرد نه تنها منجر به کیفیت بازی و رقابت بهتر می‌شود، بلکه اثرات مثبت اقتصادی و اجتماعی قابل توجهی نیز ایجاد می‌کند (۵، ۶). به‌عنوان مثال، باشگاه‌های فوتبال موفق می‌توانند رشد اقتصادی محلی را افزایش دهند، غرور جامعه را تقویت کنند و حتی شهرت بین‌المللی یک کشور را افزایش دهند.

بافت تاریخی فوتبال در عراق زمینه مهمی را برای چالش‌های کنونی پیش روی این صنعت ارائه می‌دهد. فوتبال از دیرباز یکی از پرطرفدارترین ورزش‌ها در کشور بوده و ریشه‌های عمیقی در جامعه عراق دارد (۷). با این حال، بی‌ثباتی سیاسی، درگیری‌ها و مشکلات اقتصادی که عراق در چند دهه گذشته متحمل شده است، توسعه صنعت فوتبال این کشور را به شدت مختل کرده است. باشگاه‌هایی که زمانی پرونق بودند، برای حفظ عملکرد خود با مشکل

است. مطالعات جنبه‌های مختلف افزایش عملکرد، از جمله نقش حکمرانی، برنامه‌ریزی استراتژیک و رفتار سازمانی در ورزش را مورد بررسی قرار داده‌اند. به‌عنوان مثال، هومس^۱ و همکاران (۲۰۲۳) بر اهمیت حکمرانی و سیاست در بهبود عملکرد سازمان‌های ورزشی تأکید کردند. تحقیقات آنها نشان داد که چگونه شیوه‌های حکمرانی خوب منجر به تصمیم‌گیری مؤثرتر، تخصیص بهتر منابع و بهبود عملکرد کلی می‌شود (۲۱). به‌طور مشابه، پاران و هویه^۲ (۲۰۱۸) در تأثیر اصول حاکمیت بر رویه‌ها و عملکرد حاکمیتی سازمان‌های ورزشی و یک بررسی سیستماتیک، استدلال کردند که استراتژی‌های تعریف شده برای دستیابی به موفقیت بلندمدت در محیط‌های ورزشی رقابتی ضروری هستند (۲۲). همچنین مورکونجیک^۳ (۲۰۲۱) در مطالعه خود با هدف حکمرانی خوب در استراتژی‌های ورزشی، بیان داشتند که اصلاح سازمان‌ها با تطبیق شایستگی‌های مدیریتی با عملکردهای حاکمیتی، ارتباط نسبتاً خوبی دارد (۲۳).

در حالی که این مطالعات بینش‌های ارزشمندی را در مورد عواملی که به موفقیت باشگاه‌های فوتبال کمک می‌کنند ارائه می‌دهد، بیشتر ادبیات موجود بر روی کشورهای توسعه یافته با صنایع فوتبال تثبیت شده متمرکز شده است. هنگامی که صحبت از درک چالش‌های منحصربه‌فرد باشگاه‌های فوتبال در مناطق در حال توسعه، به‌ویژه در کشورهایی مانند عراق، که در آن عوامل اجتماعی-سیاسی و اقتصادی به‌طور قابل توجهی بر صنعت ورزش تأثیر می‌گذارد، شکاف قابل توجهی در تحقیقات وجود دارد. توجه محدود به نیازها و شرایط خاص این مناطق به این معنی است که مدل‌ها و استراتژی‌های موجود

محدودیت‌های بین‌المللی، باشگاه‌های عراقی دسترسی محدودی به منابع، دانش و فناوری‌های موجود در اختیار هم‌تایان خود در سایر کشورها داشته‌اند (۱۵). این عدم دسترسی، مشکلاتی را که باشگاه‌های فوتبال عراق با آن مواجه هستند، تشدید کرده است و توسعه چارچوبی که نه تنها به‌صورت محلی مرتبط باشد، بلکه این پویایی‌های جهانی را نیز در نظر بگیرد، حیاتی‌تر کرده است.

یکی از زمینه‌های حیاتی که می‌توان عملکرد را بهبود بخشید، مدیریت باشگاه‌های فوتبال است (۱۶). مدیریت بهینه برای پیمایش پیچیدگی‌های صنعت فوتبال، به‌ویژه در محیطی چالش‌برانگیز مانند عراق ضروری است. حکمرانی خوب (۱۷)، مفهومی که در بخش‌های مختلف مورد توجه قرار گرفته است، راه حلی بالقوه برای ناکارآمدی‌های مدیریتی مشاهده شده در فوتبال عراق ارائه می‌دهد. با این حال، اجرای حکمرانی خوب نیازمند رویکردی متناسب است که نیازها و چالش‌های خاص بافت محلی را در نظر می‌گیرد (۱۸).

در حال حاضر، صنعت فوتبال عراق از کمبود برنامه رنج می‌برد و مدل‌های حکمرانی نامناسب در بخش‌های مختلف، منجر به مشکلات پایدار می‌شود (۱۹، ۲۰). این موضوعات از سوء مدیریت و فساد گرفته تا فقدان چشم‌انداز و برنامه‌ریزی استراتژیک را شامل می‌شود. فقدان ساختارهای مؤثر حکومتی نه‌تنها بر عملکرد باشگاه‌های منفرد تأثیر می‌گذارد، بلکه پیامدهای گسترده‌تری برای کل صنعت فوتبال در عراق دارد (۷). بنابراین، توسعه و اجرای یک مدل حکومتی متناسب با شرایط عراق برای پایداری و موفقیت بلندمدت فوتبال در این کشور حیاتی است.

تحقیقات در مورد مدیریت ورزش، به‌ویژه در صنعت فوتبال، دانش قابل توجهی را در طول سال‌ها تولید کرده

3. Mkonjic

1. Hims
2. Parent & Hoye

ممکن است به‌طور مستقیم در زمینه عراق قابل اجرا یا مؤثر نباشند.

یکی دیگر از جنبه‌های مهمی که این تحقیق به آن می‌پردازد، اهمیت فرهنگی-اجتماعی فوتبال (۲۴) در عراق است. فوتبال چیزی بیش از یک ورزش است (۲۵). این یک جزء حیاتی از بافت اجتماعی در بسیاری از جوامع در سراسر کشور است. اشتیاق به فوتبال فراتر از تقسیمات اجتماعی و اقتصادی است و افراد با پیشینه‌های مختلف را گرد هم می‌آورد (۲۶). با بهبود عملکرد باشگاه‌های فوتبال، می‌توان از این قدرت وحدت‌بخش ورزش برای ارتقای انسجام اجتماعی و غرور ملی استفاده کرد (۲۷، ۲۸). این بعد اجتماعی-فرهنگی لایه دیگری از اهمیت را به این تحقیق می‌افزاید و تأثیر بالقوه گسترده‌تر یک صنعت فوتبال بهبود یافته را بر جامعه عراق به‌عنوان یک کل برجسته می‌کند.

شکاف در ادبیات زمانی آشکارتر می‌شود که فقدان تحقیق در مورد توسعه مدل‌های حکمرانی به‌طور خاص برای صنعت فوتبال عراق در نظر گرفته شود. در حالی که برخی از مطالعات به حاکمیت در ورزش پرداخته‌اند، آنها اغلب این کار را به شیوه‌ای تعمیم‌یافته، بدون در نظر گرفتن ویژگی‌های زمینه‌های محلی انجام می‌دهند. برای مثال، پیچیدگی‌های محیط سیاسی-اجتماعی عراق، از جمله مسائلی مانند بی‌ثباتی سیاسی، نگرانی‌های امنیتی و نوسانات اقتصادی، به‌ندرت در تحقیقات موجود مورد توجه قرار می‌گیرد. این حذف شکاف قابل توجهی را نشان می‌دهد که این مطالعه قصد دارد آن را پر کند.

به نظر می‌رسد که پرداختن به این شکاف پژوهشی نه تنها از نظر آکادمیک مهم است، بلکه از نظر عملی نیز ضروری است. توسعه یک چارچوب پارادایمیک که چالش‌های منحصربه‌فرد صنعت فوتبال عراق را در نظر می‌گیرد، می‌تواند بینش‌های عملی را ارائه دهد که در حال

حاضر وجود ندارد. این چارچوب نه‌تنها به ادبیات آکادمیک در مورد مدیریت ورزشی کمک می‌کند، بلکه راه حل‌های عملی را نیز ارائه می‌دهد که می‌تواند توسط سیاست‌گذاران، باشگاه‌های فوتبال و سایر سهام‌داران در عراق اجرا شود. چنین کمکی برای توسعه آینده فوتبال در منطقه حیاتی است، جایی که چالش‌های موجود مدت‌ها مانع پیشرفت شده است.

علاوه بر این، با تمرکز بر زمینه خاص صنعت فوتبال عراق، هدف این تحقیق پل زدن شکاف بین تئوری و عمل است. یافته‌های این مطالعه به‌طور بالقوه می‌تواند با سایر مناطق در حال توسعه که با چالش‌های مشابه مواجه هستند، تطبیق داده شود و در نتیجه کاربرد و ارتباط تحقیق را گسترش دهد. هدف نهایی ایجاد مدلی است که نه‌تنها به مسائل جاری در صنعت فوتبال عراق می‌پردازد، بلکه به‌عنوان طرحی برای بهبود مدیریت و عملکرد فوتبال در سایر نقاط جهان با شرایط مشابه عمل می‌کند. با توجه به این چالش‌ها، نیاز فوری به توسعه مدل‌های بهینه‌سازی عملکرد متناسب با شرایط خاص صنعت فوتبال عراق وجود دارد. چنین مدل‌هایی باید زمینه محلی، از جمله محیط اجتماعی-اقتصادی، عوامل فرهنگی و زیرساخت‌های موجود را در نظر بگیرند. با پرداختن به این شرایط منحصربه‌فرد، این مدل‌ها می‌توانند راه‌حل‌های عملی برای مشکلاتی که مدت‌هاست گریبان‌گیر باشگاه‌های فوتبال عراق بوده است، ارائه دهند.

محقق با شناخت این چالش‌ها، تصمیم گرفته است تا بر توسعه یک چارچوب پارادایمیک برای رسیدگی به سبک‌های مدیریت ناکارآمد رایج در باشگاه‌های فوتبال تمرکز کند. این تمرکز به‌ویژه با توجه به نقش مهمی که این باشگاه‌ها در ساختار کلی فوتبال عراق دارند، مهم است. باشگاه‌های فوتبال در عراق، اغلب با ساختارهای دولتی ارتباط مستقیم دارند که مدیریت و عملکرد آنها را پیچیده‌تر

است، یعنی الگوها، تمها و دسته‌بندی‌ها از داده‌ها به دست می‌آیند. این رویکرد استقرایی در پژوهش‌های کیفی معمول است، جایی که پژوهشگر به جای آزمایش فرضیه‌های موجود، به دنبال ساخت نظریه‌هایی بر اساس داده‌های مشاهده شده است. این روش‌شناسی بر پژوهش‌های میدانی و کتابخانه‌ای تأکید دارد و استراتژی آن بر پایه نظریه‌پردازی داده‌بنیاد است تا به هدف تبیین و مدل‌سازی دست یابد. جمع‌آوری داده‌ها از طریق مصاحبه‌ها و مطالعات نظری گسترده صورت گرفته است.

جامعه آماری این پژوهش شامل اساتید، کارشناسان و حرفه‌ای‌های حوزه‌های رفتار سازمانی، اقتصاد ورزش و بازاریابی است که تجربه تئوریک و عملی قابل توجهی در مدیریت فوتبال دارند. در مجموع ۲۳ نفر در این پژوهش شرکت داشتند و دیدگاه‌ها و نظرات گسترده‌ای در خصوص چالش‌ها و فرصت‌های صنعت فوتبال عراق ارائه کردند. این شرکت‌کنندگان از طریق نمونه‌گیری هدفمند انتخاب شدند تا افرادی با تخصص مرتبط بیشتر در پژوهش گنجانده شوند. همچنین از تکنیک نمونه‌گیری گلوله‌برفی استفاده شد که در آن شرکت‌کنندگان اولیه، دیگر افراد بالقوه‌ای را که شرایط مطالعه را دارند معرفی کردند. این رویکرد کمک کرد تا به اشباع نظری برسیم؛ جایی که داده‌های بیشتر به یافته‌های جدیدی منجر نمی‌شد. شکل ۱، مشخصات دموگرافیک مشارکت‌کنندگان در پژوهش را نشان می‌دهد.

می‌کند. با ارائه مدلی که به این چالش‌های خاص می‌پردازد، محقق قصد دارد به تلاش‌های گسترده‌تر برای ارتقای عملکرد صنعت فوتبال عراق کمک کند. به‌طور خلاصه، نیاز به یک چارچوب پارادایمیک برای بهبود عملکرد صنعت فوتبال عراق بیش از هر زمان دیگری ضروری است. چالش‌های پیش روی این صنعت قابل توجه است، اما غیرقابل حل نیستند. با رویکرد درست، مبتنی بر حکمرانی خوب و متناسب با شرایط محلی، می‌توان بر این موانع غلبه کرد و راه را برای آینده‌ای روشن برای فوتبال عراق هموار کرد. از این رو، هدف از این تحقیق توسعه چارچوب پارادایمیک برای بهبود عملکرد صنعت فوتبال عراق است.

روش‌شناسی پژوهش

این پژوهش رویکردی کیفی را اتخاذ کرده و از نظریه‌پردازی داده‌بنیاد با رویکرد سیستماتیک کوربین و اشتراوس^۱ (۱۹۹۰) استفاده کرده است (۲۹). هدف این مطالعه گسترش دانش و افزایش درک از بینش‌های موجود در زمینه صنعت فوتبال عراق است. بنابراین، این پژوهش در چارچوب پارادایم تفسیر‌گرایی-سازنده‌گرایی قرار می‌گیرد و بر چگونگی ساخت و درک دانش توسط افراد تمرکز دارد. ماهیت این پژوهش اکتشافی و بنیادی است و هدف آن کشف مفاهیم و روابط جدیدی است که می‌تواند به توسعه نظریه‌ها کمک کند. رویکرد پژوهش، استقرایی

شکل ۱. مشخصات دموگرافیک مشارکت‌کنندگان در پژوهش

متغیر	دسته	تعداد
جنسیت	زن	۱۸
	مرد	۵
گروه سنی	۳۰-۴۰ سال	۷
	۴۱-۵۰ سال	۱۰
	۵۱-۶۰ سال	۶
تحصیلات	دکتری	۱۵
	ارشدکارشناسی	۸

زمینه تخصصی	رفتار سازمانی	۸
	اقتصاد ورزش	۷
	بازاریابی ورزشی	۸
سابقه کار	۵-۱۰ سال	۶
	۱۱-۱۵ سال	۱۱
	۱۶-۲۰ سال	۶

پژوهشگران اجازه می‌دهد تا مراحل پژوهش را دنبال کرده و یافته‌ها را تأیید کنند (۳۱). علاوه بر این، پژوهشگر از بازخورد شرکت‌کنندگان (۳۲) برای تأیید دقت تفسیرها استفاده کرد. بررسی توسط اعضا انجام شد و یافته‌های اولیه با یک زیرمجموعه از شرکت‌کنندگان به اشتراک گذاشته شد که تفسیرها را بررسی کرده و تأیید کردند که به‌درستی دیدگاه‌های آن‌ها را منعکس می‌کند. همچنین، از روش مثلث‌سازی (۳۳) استفاده شد که در آن داده‌های منابع مختلف (مثلاً ادبیات، مصاحبه‌ها) مقایسه شد تا تم‌های مشترک شناسایی و اطمینان حاصل شود که یافته‌ها از استحکام کافی برخوردارند. این استراتژی‌های اعتبارسنجی به قابلیت اعتماد پژوهش کمک کرده و اعتبار کلی آن را در جامعه علمی افزایش می‌دهد.

یافته‌ها

در این بخش، یافته‌های پژوهش ارائه می‌شود که بر شناسایی و دسته‌بندی عوامل کلیدی مؤثر بر توسعه صنعت فوتبال در عراق تمرکز دارد. تحلیل شامل سه نوع کدگذاری است: کدگذاری باز، کدگذاری محوری و کدگذاری انتخابی. هدف از این فرآیندهای کدگذاری، بررسی سیستماتیک داده‌ها و توسعه نظریه‌ای است که توضیح دهد چگونه عوامل مختلف با یکدیگر تعامل دارند و بر عملکرد صنعت فوتبال تأثیر می‌گذارند. پس از تحلیل و مقایسه مداوم ۲۰۱ کد باز، ۳۴ کد محوری به‌دست آمد که این دسته‌بندی‌ها منجر به

برای جمع‌آوری داده‌ها، مصاحبه‌های عمیق و ساختاریافته با این متخصصان انجام شد. هر مصاحبه تقریباً ۶۰ دقیقه طول کشید و قبل از هر مصاحبه، پژوهشگر از طریق ایمیل سؤالات اصلی و اطلاعات زمینه‌ای در مورد مطالعه را ارسال کرد تا مصاحبه‌شوندگان به‌طور کافی آمادگی داشته باشند.

تحلیل داده‌ها در این پژوهش بر اساس روش سیستماتیک کوربین و اشتراوس (۱۹۹۰) و شامل سه مرحله اصلی بود: کدگذاری باز، کدگذاری محوری و کدگذاری انتخابی. در مرحله کدگذاری باز، داده‌ها خط به خط بررسی شدند تا مفاهیم شناسایی و براساس ویژگی‌ها و ابعاد آن‌ها دسته‌بندی شوند. این مرحله اولیه برای تولید مواد خام جهت توسعه نظریه بسیار حیاتی است. سپس کدگذاری محوری انجام شد که در آن پژوهشگر روابط میان کدهای باز را شناسایی و آن‌ها را به دسته‌های بالاتری که ساختار زیربنایی داده‌ها را نشان می‌دهند، گروه‌بندی کرد. در نهایت، از کدگذاری انتخابی برای یکپارچه‌سازی و پالایش دسته‌ها به یک چارچوب منسجم که تم‌های اصلی پژوهش را نمایان می‌سازد، استفاده شد.

برای اطمینان از اعتبار و اعتماد به یافته‌های پژوهش، چندین تکنیک تأیید مورد استفاده قرار گرفت. پژوهشگر یک مسیر حسابرسی (جورگنسون، ۲۰۰۱؛ انجام داد (۳۰) و به‌دقت فرآیند پژوهش شامل جمع‌آوری داده‌ها، کدگذاری و تحلیل را مستندسازی کرد. این شفافیت به دیگر

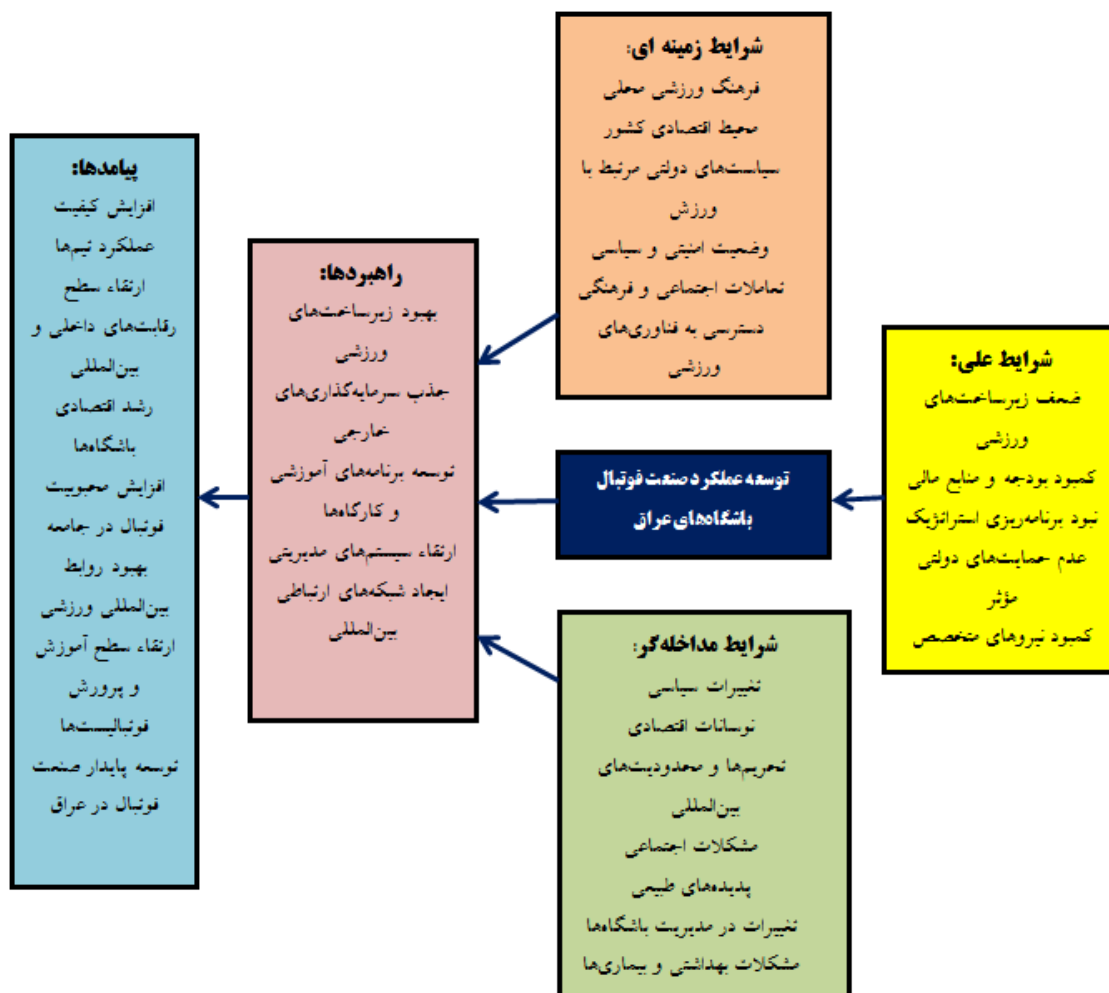
شناسایی شش دسته اصلی از کدها شد که نمایانگر خلاصه‌ای از کدهای باز، محوری و انتخابی شناسایی شده در جنبه‌های مختلف یافته‌های پژوهش هستند. در جدول ۱ طول پژوهش ارائه می‌شود.

جدول ۱. خلاصه‌ای از کدهای باز، محوری و انتخابی

کدهای انتخابی	کدهای محوری	
شرایط علی	ضعف زیرساخت‌های ورزشی	کمبود امکانات مدرن، تجهیزات قدیمی، ورزشگاه‌های نامناسب
	کمبود بودجه و منابع مالی	محدودیت تأمین مالی دولتی، کمبود حمایت‌های مالی، درآمد کم از مسابقات
محوری (پدیده اصلی)	نبود برنامه‌ریزی استراتژیک	فقدان اهداف بلندمدت، تخصیص نادرست منابع، مدیریت واکنشی
	عدم حمایت‌های دولتی مؤثر	سیاست‌های ناپایدار، عدم هماهنگی، سرمایه‌گذاری حداقلی در ورزش
شرایط زمینه‌ای	کمبود نیروهای متخصص	آموزش ناکافی برای مربیان، کمبود نیروی انسانی متخصص
	توسعه مدیریت حرفه‌ای فوتبال	اجرای بهترین روش‌ها، ارتقا مهارت‌های مدیریتی
شرایط مداخله‌گر	بهبود سیستم‌های آموزشی و تمرینی	به‌روزرسانی روش‌های مربی‌گری، توسعه برنامه‌های آموزشی بازیکنان
	افزایش تعاملات بین‌المللی	مشارکت در رویدادهای جهانی، همکاری با باشگاه‌های خارجی
راهبردها و اقدامات	ارتقا ساختارهای باشگاهی	بازسازی سازمانی، بهبود حکمرانی باشگاه‌ها
	فرهنگ ورزشی محلی	مشارکت جامعه در ورزش، اهمیت فرهنگی فوتبال
پیامدها	محیط اقتصادی کشور	ثبات اقتصادی، تأثیر قیمت نفت، سیاست‌های مالی
	سیاست‌های دولتی مرتبط با ورزش	مقررات مربوط به تأمین مالی ورزش، مشوق‌های سرمایه‌گذاری خصوصی
راهبردها و اقدامات	وضعیت امنیتی و سیاسی	ثبات سیاسی، تأثیرات درگیری‌ها، قانون و نظم
	تعاملات اجتماعی و فرهنگی	تأثیر هنجارهای اجتماعی، تنوع فرهنگی، فعالیت‌های ورزشی اجتماعی
پیامدها	دسترسی به فناوری‌های ورزشی	دسترسی به تجهیزات مدرن تمرین، استفاده از تحلیل‌های ورزشی
	تغییرات سیاسی	تغییرات دولتی، برگشت‌پذیری سیاست‌ها، اصلاحات اداری
راهبردها و اقدامات	نوسانات اقتصادی	نرخ تورم، کاهش ارزش پول، تغییرات در رشد اقتصادی
	تحریم‌ها و محدودیت‌های بین‌المللی	تأثیر بر تجارت، مشکلات همکاری‌های بین‌المللی
پیامدها	مشکلات اجتماعی	نرخ بیکاری، سطوح فقر، تنش‌های اجتماعی
	پدیده‌های طبیعی	تأثیر سیل‌ها، خشکسالی‌ها، و دیگر عوامل محیطی
راهبردها و اقدامات	تغییرات در مدیریت باشگاه‌ها	انتقال رهبری، تغییرات در سیاست‌های باشگاه
	مشکلات بهداشتی و بیماری‌ها	تأثیر همه‌گیری‌ها، نگرانی‌های بهداشتی بازیکنان، سیاست‌های بهداشت عمومی
راهبردها و اقدامات	بهبود زیرساخت‌های ورزشی	بازسازی ورزشگاه‌ها، ساخت امکانات جدید، به‌روزرسانی تجهیزات
	جذب سرمایه‌گذاری‌های خارجی	ارائه مشوق‌های مالیاتی، میزبانی رویدادهای بین‌المللی، ترویج فرصت سرمایه‌گذاری
پیامدها	توسعه برنامه‌های آموزشی و کارگاه‌ها	سازماندهی کلینیک‌های مربی‌گری، تأسیس آکادمی‌های آموزشی
	ارتقا سیستم‌های مدیریتی	پیاپی‌سازی ابزارهای پیشرفته مدیریت، آموزش مدیران باشگاه‌ها
پیامدها	ایجاد شبکه‌های ارتباطی بین‌المللی	برقراری ارتباط با نهادهای بین‌المللی، تشکیل همکاری‌های جهانی
	افزایش کیفیت عملکرد تیم‌ها	هماهنگی بهتر تیمی، بهبود مهارت‌های بازیکنان، افزایش نرخ پیروزی
پیامدها	ارتقا سطح رقابت‌های داخلی و بین‌المللی	کیفیت بالاتر بازی‌ها، لیگ‌های رقابتی‌تر
	رشد اقتصادی باشگاه‌ها	افزایش منابع درآمدی، ثبات مالی، توسعه باشگاه‌ها
پیامدها	افزایش محبوبیت فوتبال در جامعه	رشد پایگاه هواداران، افزایش پوشش رسانه‌ای، مشارکت اجتماعی بیشتر
	ارتقا سطح آموزش و پرورش فوتبال	برگزاری مسابقات بین‌المللی بیشتر، بهبود روابط دیپلماتیک از طریق ورزش
پیامدها	فوتبال‌یست‌ها	بهبود برنامه‌های آموزشی، ارائه بورسیه‌های تحصیلی برای استعداد‌های جوان
	توسعه پایدار صنعت فوتبال در عراق	استراتژی‌های رشد بلندمدت، پایداری محیطی و اقتصادی

دارند. این مدل روابط بین شرایط علی، پدیده‌های مرکزی، شرایط زمینه‌ای و مداخله‌گر، استراتژی‌ها و نتایج مورد انتظار را نشان می‌دهد. در شکل ۱ مدل نهایی توسعه صنعت فوتبال در عراق، نشان داده شده است.

مدل نهایی توسعه یافته از این تحقیق شامل شش مؤلفه کلیدی است که هر کدام یک دسته اصلی از فرآیند کدگذاری را نشان می‌دهد. این مؤلفه‌ها برای ایجاد چارچوبی جامع برای توسعه پایدار صنعت فوتبال در عراق با هم تعامل

شکل ۱. خلاصه‌ای از کدهای باز، محوری و انتخابی

و توصیه‌های عملی برای ذی‌نفعان صنعت فوتبال عراق ارائه می‌شود.

شناسایی زیرساخت‌های ضعیف ورزشی، کمبود بودجه و منابع مالی، فقدان برنامه‌ریزی استراتژیک، حمایت ناکارآمد دولت و کمبود کادر متخصص به‌عنوان شرایط علی، چالش‌های اساسی را نشان می‌دهد که صنعت فوتبال عراق با آن‌ها مواجه است.

بحث و نتیجه‌گیری

یافته‌های این پژوهش درک جامعی از عوامل مؤثر بر توسعه صنعت فوتبال در عراق ارائه می‌دهند و بینش‌های ارزشمندی در خصوص چگونگی رسیدگی استراتژیک به این عناصر برای پیشبرد رشد و پایداری به‌دست می‌دهند. در این بخش، پیامدهای هر قسمت از یافته‌ها بررسی شده

چنین مدلی می‌تواند به بهبود کیفیت فوتبال و افزایش موفقیت‌های باشگاه‌های عراقی در سطوح ملی و بین‌المللی کمک شایانی کند

پدیده‌های مرکزی شناسایی شده در این پژوهش، توسعه مدیریت حرفه‌ای فوتبال، بهبود سیستم‌های آموزش و تربیت، افزایش تعاملات بین‌المللی و تقویت ساختار باشگاه‌های فوتبال، بخش‌های حیاتی هستند که نیاز به توجه ویژه دارند. مدیریت حرفه‌ای فوتبال، اساس یک صنعت موفق است. باید از شیوه‌های مدیریتی مؤثر که از بهترین تجربه‌های بین‌المللی گرفته شده‌اند، استفاده شود تا باشگاه‌ها به‌طور مؤثر، پایدار مالی و رقابتی اداره شوند.

بهبود سیستم‌های آموزش و تربیت نیز ضروری است (۳۶). این موضوع نه تنها شامل آموزش بازیکنان بلکه شامل مربیان، داوران و مدیران نیز می‌شود. تأسیس آکادمی‌های فوتبال و برنامه‌های توسعه حرفه‌ای مداوم می‌تواند استاندارد فوتبال را در عراق ارتقا دهد. افزایش تعاملات بین‌المللی یکی دیگر از استراتژی‌های کلیدی است. با درگیر شدن بیشتر با جامعه جهانی فوتبال، عراق می‌تواند از تبادل دانش، قرارگیری در معرض سبک‌های بازی مختلف و فرصت‌های رقابتی بین‌المللی بهره‌مند شود (۸). تقویت ساختار باشگاه‌ها، از طریق اصلاحات سازمانی و بهبود حکمرانی، تضمین می‌کند که باشگاه‌ها به‌طور مؤثرتر عمل کرده و برای رقابت داخلی و بین‌المللی آماده‌تر شوند.

در نتیجه‌گیری کلی در این ارتباط، می‌توان گفت که توسعه عملکرد صنعت فوتبال باشگاه‌های عراق با تمرکز بر مدیریت حرفه‌ای، بهبود سیستم‌های آموزشی و تمرینی و افزایش تعاملات بین‌المللی می‌تواند به شکوفایی و پیشرفت این صنعت کمک شایانی کند.

ارتقا مدیریت و به‌کارگیری استراتژی‌های مدرن، همراه با بهبود کیفیت آموزشی و تمرینی و بهره‌گیری از

این عوامل موانع قابل‌توجهی برای پیشرفت ایجاد می‌کنند و ظرفیت باشگاه‌ها و سیستم ملی فوتبال را برای رقابت در سطوح بالاتر محدود می‌سازند. برای رفع این مشکلات، رویکردی چندوجهی لازم است.

به نظر می‌رسد که سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌ها باید در اولویت قرار گیرد و همکاری بین بخش‌های دولتی و خصوصی برای نوسازی ورزشگاه‌ها، امکانات تمرینی و مجتمع‌های ورزشی ضروری است. چالش‌های مالی را می‌توان با تنوع‌بخشی به منابع درآمدی، از جمله از طریق همکاری‌ها، حمایت‌های مالی و حق پخش تلویزیونی، کاهش داد (۳۴). برنامه‌ریزی استراتژیک با اهداف بلندمدت روشن که با استانداردهای بین‌المللی همسو است، باید به هسته اصلی مدیریت فوتبال در عراق تبدیل شود. حمایت دولت، که در حال حاضر ناپایدار و ناکارآمد است (۸)، نیاز به بازسازی دارد تا نقش فعال‌تری در توسعه ورزش ایفاء کند. این موضوع شامل اصلاحات سیاستی، تأمین مالی اختصاصی برای توسعه فوتبال و مشوق‌های سرمایه‌گذاری برای بخش خصوصی است. علاوه بر این، سرمایه‌گذاری در آموزش و تربیت متخصصان فوتبال برای توسعه یک نیروی کار ماهر که بتواند صنعت را به سمت جلو هدایت کند، ضروری است.

در نتیجه، بررسی شرایط علی مؤثر بر توسعه عملکرد صنعت فوتبال باشگاه‌های عراق نشان می‌دهد که بهبود زیرساخت‌های ورزشی، تأمین منابع مالی پایدار، تدوین برنامه‌ریزی استراتژیک و افزایش حمایت‌های دولتی از اولویت‌های اصلی هستند (۳۵). با توجه به این شرایط، می‌توان مدل مناسبی برای توسعه عملکرد باشگاه‌های وابسته به وزارت کشور عراق ارائه داد که در آن تأمین و نوسازی زیرساخت‌ها، جذب منابع مالی جدید، تدوین استراتژی‌های بلندمدت و افزایش همکاری‌های دولتی و بین‌المللی به‌عنوان محورهای اصلی مورد توجه قرار گیرند.

جمله تجهیزات مدرن تمرینی و تحلیل‌های ورزشی، باید بهبود یابد تا کیفیت آموزش و عملکرد افزایش یابد (۳۸).

شرایط مداخله‌گر مانند تغییرات سیاسی، نوسانات اقتصادی، تحریم‌های بین‌المللی، مشکلات اجتماعی، پدیده‌های طبیعی، تغییرات در مدیریت باشگاه‌ها و مسائل بهداشتی نمایانگر عواملی هستند که می‌توانند پیشرفت را تسهیل یا محدود کنند. این عوامل باید با دقت مدیریت شوند تا ریسک‌ها کاهش یافته و از فرصت‌ها بهره‌برداری شود.

تغییرات سیاسی، هرچند اغلب غیرقابل‌پیش‌بینی، می‌تواند از طریق استراتژی‌های سازگار و انعطاف‌پذیر برنامه‌ریزی شود که سناریوهای مختلف را در نظر بگیرند (۷). ایجاد تاب‌آوری در مدیریت و عملیات فوتبال، کلید موفقیت در این تغییرات است. نوسانات اقتصادی، به‌ویژه در کشوری مانند عراق، نیاز به برنامه‌ریزی مالی دارد که شامل اقدامات احتیاطی و منابع درآمدی متنوع باشد (۱۱). تأثیر محدودیت‌های بین‌المللی را می‌توان با توسعه قابلیت‌های داخلی و بررسی بازارهای جایگزین برای همکاری به حداقل رساند. مشکلات اجتماعی، مانند بیکاری و فقر، می‌تواند از طریق نقش فوتبال به‌عنوان ابزاری اجتماعی مورد توجه قرار گیرد، که فرصت‌های اشتغال و مشارکت جوانان را فراهم می‌کند (۷). پدیده‌های طبیعی، مانند سیل‌ها یا خشکسالی‌ها، نیاز به برنامه‌های آمادگی برای بلایای طبیعی دارند تا تداوم فعالیت‌های فوتبال را تضمین کنند. تغییرات در مدیریت باشگاه‌ها می‌تواند از طریق ایجاد برنامه‌های جانشینی واضح و برنامه‌های توسعه رهبری مدیریت شود (۱۲). مسائل بهداشتی، به‌ویژه در پرتو همه‌گیری‌های جهانی اخیر، اهمیت پروتکل‌های بهداشتی و ایمنی قوی برای حفاظت از بازیکنان، کارکنان و طرفداران را برجسته می‌کند.

فرصت‌های بین‌المللی، به افزایش سطح فنی و توانمندی باشگاه‌ها و بازیکنان منجر خواهد شد. این عوامل، در کنار هم، زمینه‌ساز توسعه پایدار و موفقیت‌آمیز صنعت فوتبال در عراق خواهند بود.

شرایط زمینه‌ای، فرهنگ ورزشی محلی، محیط اقتصادی ملی، سیاست‌های دولتی، وضعیت امنیتی و سیاسی، تعاملات اجتماعی و فرهنگی و دسترسی به تکنولوژی ورزشی، نشان‌دهنده محیط گسترده‌تری است که در آن صنعت فوتبال عراق فعالیت می‌کند. این عوامل شکل‌دهنده چالش‌ها و فرصت‌های توسعه هستند.

فرهنگ ورزشی محلی در عراق که فوتبال در آن جایگاه ویژه‌ای دارد، باید برای ایجاد حمایت‌های مردمی از ورزش بهره‌برداری شود (۳۷). این امر می‌تواند از طریق برنامه‌های مبتنی بر جامعه، مسابقات مدارس و ابتکارات عمومی محقق شود. محیط اقتصادی ملی، که تحت تأثیر درآمدهای نفتی و سیاست‌های اقتصادی است، نقش مهمی در تعیین منابع در دسترس برای توسعه فوتبال دارد. بنابراین، تنوع‌بخشی و ثبات اقتصادی برای تأمین حمایت‌های مستمر از بخش ورزش ضروری است.

می‌توان بیان داشت که سیاست‌های دولتی مرتبط با ورزش باید با نیازهای صنعت فوتبال همسو باشند. این شامل ایجاد چارچوب قانونی است که سرمایه‌گذاری را تشویق کرده، شفافیت را ترویج داده و پاسخ‌گویی را تضمین کند. وضعیت امنیتی و سیاسی در عراق، که چالش بزرگی بوده است (۷)، نیاز به توجه مداوم دارد. ثبات در این زمینه‌ها برای اجرای ایمن فعالیت‌های فوتبال و جذب علاقه بین‌المللی ضروری است. تعاملات اجتماعی و فرهنگی نیز نقش مهمی ایفاء می‌کنند. ترویج فراگیری و تنوع در فوتبال می‌تواند به اتحاد جوامع کمک کرده و محیط مثبتی را برای رشد ورزش فراهم کند. دسترسی به تکنولوژی ورزشی از

باشد و تبادل ایده‌ها، استعدادها و منابع را تسهیل کند (۴۰).

تحلیل و بررسی راهبردها و اقدامات نشان می‌دهد که بهبود زیرساخت‌ها، جذب سرمایه‌گذاری‌های خارجی، توسعه برنامه‌های آموزشی و ارتقا سیستم‌های مدیریتی، نقش حیاتی در توسعه عملکرد صنعت فوتبال باشگاه‌های عراق دارند. این اقدامات به‌طور مستقیم به مدل توسعه عملکرد باشگاه‌های وابسته به وزارت کشور کمک کرده و می‌تواند به ارتقا سطح کیفی فوتبال در این کشور منجر شود. اجرای مؤثر این راهبردها به تحقق اهداف تحقیق و بهبود کلی عملکرد باشگاه‌ها کمک خواهد کرد.

پیامد مورد انتظار، بهبود عملکرد تیم‌ها، ارتقا سطح رقابت‌ها، رشد اقتصادی باشگاه‌ها، افزایش محبوبیت فوتبال، بهبود روابط بین‌المللی، تقویت آموزش بازیکنان و دستیابی به توسعه پایدار، اهداف بلندمدت صنعت فوتبال در عراق را منعکس می‌کنند. بهبود عملکرد تیم‌ها نتیجه فوری آموزش بهتر، مدیریت مؤثر و زیرساخت‌های بهبود یافته‌است. با بهبود عملکرد تیم‌ها، سطح رقابت‌های داخلی و بین‌المللی افزایش یافته و توجه و سرمایه‌گذاری بیشتری جذب می‌شود. این امر به نوبه خود، منجر به رشد اقتصادی باشگاه‌ها شده و به آن‌ها منابع لازم برای سرمایه‌گذاری بیشتر در توسعه خود را فراهم می‌کند. افزایش محبوبیت فوتبال در جامعه، پیامد طبیعی بهبود عملکرد و سطح رقابت‌ها است. با مشارکت بیشتر مردم در ورزش، خواه به عنوان بازیکن، هوادار یا حامی مالی، نقش فوتبال به‌عنوان یک نیروی متحدکننده در عراق تقویت خواهد شد. بهبود روابط بین‌المللی از طریق دیپلماسی ورزشی نیز می‌تواند به موقعیت جهانی عراق کمک کند و از ورزش به‌عنوان پلی برای تقویت روابط مثبت با دیگر کشورها استفاده شود.

در نتیجه، بررسی شرایط مداخله‌گر به وضوح نشان می‌دهد که این عوامل می‌توانند تأثیرات گسترده‌ای بر عملکرد و توسعه صنعت فوتبال در عراق داشته‌باشند. برای ارائه یک مدل مؤثر برای توسعه عملکرد صنعت فوتبال باشگاه‌های عراق، ضروری است که این شرایط به‌طور دقیق تحلیل شده و راهبردهای مناسب برای مدیریت آن‌ها تدوین شود. با توجه به پیچیدگی و تنوع شرایط مداخله‌گر، ایجاد یک مدل جامع که به‌طور هم‌زمان به این چالش‌ها پاسخ دهد و بهره‌برداری از فرصت‌ها را ممکن سازد، می‌تواند به بهبود عملکرد باشگاه‌ها و توسعه پایدار صنعت فوتبال در عراق کمک کند.

راهبردها و اقداماتی که شناسایی شده‌اند، بهبود زیرساخت‌های ورزشی، جذب سرمایه‌گذاری خارجی، توسعه برنامه‌های آموزشی و کارگاه‌ها، تقویت سیستم‌های مدیریتی و ایجاد شبکه‌های ارتباطی بین‌المللی، نقشه راهی برای کاربرد عملی یافته‌های پژوهش فراهم می‌کند. بهبود زیرساخت‌های ورزشی اساس همه استراتژی‌های دیگر است. بدون امکانات مناسب، کیفیت آموزش و رقابت همچنان پایین خواهد ماند. جذب سرمایه‌گذاری خارجی برای تأمین مالی این بهبودها و وارد کردن تخصص از کشورهای فوتبال‌محور ضروری است. این امر می‌تواند از طریق سیاست‌های سرمایه‌گذاری مطلوب، نمایش عراق به عنوان بازاری روبه‌رشد در فوتبال با پتانسیل قابل توجه تسهیل شود (۳۹). توسعه برنامه‌های آموزشی و کارگاه‌ها یک استراتژی حیاتی دیگر است. این برنامه‌ها باید جامع باشند و تمام جنبه‌های فوتبال از مهارت‌های فنی تا علم ورزش و مدیریت را پوشش دهند. تقویت سیستم‌های مدیریتی نیز ضروری است تا باشگاه‌ها و سازمان‌های فوتبالی به‌طور کارآمد عمل کنند و پاسخ‌گوی ذی‌نفعان خود باشند. ایجاد شبکه‌های ارتباطی بین‌المللی به صنعت فوتبال عراق کمک می‌کند تا با روندهای جهانی در ارتباط

تقویت آموزش بازیکنان برای اطمینان از موفقیت بلندمدت این ابتکارات حیاتی است. بازیکنان تحصیل کرده و آموزش دیده نه تنها به موفقیت تیم‌های خود کمک می‌کنند، بلکه به توسعه کلی صنعت فوتبال نیز کمک خواهند کرد (۴۱). در نهایت، دستیابی به توسعه پایدار در صنعت فوتبال به معنای ایجاد سیستمی است که بتواند به طور مستقل رشد کند، با شرایط متغیر سازگار شود و به طور مثبت به بافت اجتماعی و اقتصادی عراق کمک کند.

در نهایت، پیامدهای مدل توسعه می‌تواند بهبود روابط بین‌المللی ورزشی و ارتقا سطح آموزش و پرورش فوتبالیست‌ها را نیز در پی داشته باشد. بهبود روابط بین‌المللی ورزشی به توسعه همکاری‌های بین‌المللی و افزایش مشارکت در مسابقات جهانی منجر می‌شود که می‌تواند فرصتی برای باشگاه‌های عراقی جهت ارتقا در سطح جهانی فراهم آورد. همچنین، ارتقا سطح آموزش و پرورش فوتبالیست‌ها از طریق بهبود برنامه‌های آموزشی و ایجاد فرصت‌های بین‌المللی می‌تواند به تربیت نسل جدیدی از بازیکنان با کیفیت کمک کند. نتایج تحقیق حاضر، با تمرکز بر ارائه مدل توسعه عملکرد صنعت فوتبال باشگاه‌های عراق، به وضوح مشخص می‌کند که برای بهبود کلی این صنعت، توجه به ابعاد مختلف از جمله شرایط علی، محورهای اصلی، شرایط زمینه‌ای، شرایط مداخله‌گر، راهبردها و اقدامات و پیامدها ضروری است. تحلیل دقیق شرایط علی، از جمله مسائل مدیریتی و ساختاری، به درک عمیق‌تر عواملی که بر عملکرد فوتبال تأثیر می‌گذارند کمک کرده و زمینه را برای طراحی استراتژی‌های مؤثر فراهم کرده است. این تحلیل به نوبه خود بهبود کیفیت عملکرد تیم‌ها، ارتقا رقابت‌های داخلی و بین‌المللی، و افزایش رشد اقتصادی باشگاه‌ها را ممکن می‌سازد.

علاوه بر این، بررسی کدهای محوری شناسایی شده، مانند توسعه مدیریت حرفه‌ای فوتبال، بهبود سیستم‌های

آموزشی و تمرینی، و افزایش تعاملات بین‌المللی، بر اهمیت تمرکز بر بهبود جنبه‌های کلیدی صنعت فوتبال تأکید می‌کند. این جنبه‌ها با بهینه‌سازی ساختارهای باشگاهی و توسعه پایدار صنعت فوتبال در عراق، به افزایش محبوبیت فوتبال در جامعه و رشد اقتصادی باشگاه‌ها منجر خواهند شد. همچنین، پیاده‌سازی راهبردهایی نظیر بهبود زیرساخت‌های ورزشی و جذب سرمایه‌گذاری‌های خارجی می‌تواند به تقویت بخش‌های مختلف صنعت و ایجاد فرصت‌های جدید کمک کند. در نهایت، به نظر می‌رسد که تحلیل پیامدهای شناسایی شده، از جمله ارتقا کیفیت عملکرد تیم‌ها و بهبود روابط بین‌المللی ورزشی، نشان‌دهنده پتانسیل مدل پیشنهادی برای ایجاد تغییرات مثبت در صنعت فوتبال عراق است. این مدل می‌تواند به عنوان چارچوبی جامع برای پیشرفت و نوآوری در این صنعت عمل کند، با فراهم کردن راهکارهایی مؤثر برای توسعه پایدار و طولانی‌مدت فوتبال در عراق. با توجه به این یافته‌ها، راهبردها و اقدامات معرفی شده، می‌توان به تقویت و ارتقا موقعیت صنعت فوتبال عراق در سطح ملی و بین‌المللی امیدوار بود.

در نتیجه، توسعه صنعت فوتبال در عراق نیازمند رویکردی جامع و چندبعدی است که به چالش‌های زیرساختی پرداخته و از فرصت‌های موجود بهره‌برداری کند. با تمرکز بر بهبود زیرساخت‌ها، مدیریت، آموزش و تعاملات بین‌المللی، عراق می‌تواند یک صنعت فوتبال رقابتی، پایدار و مایه افتخار ملی بسازد. با وجود جامعیت این پژوهش، محدودیت‌هایی وجود دارد که باید به آن‌ها توجه شود. این مطالعه کیفی، هرچند بینش‌های عمیقی ارائه می‌دهد، ممکن است تمام عواملی که بر صنعت فوتبال تأثیر می‌گذارند را پوشش ندهد. علاوه بر این، پژوهش در یک بستر خاص انجام شده است، به این معنی که برخی یافته‌ها ممکن است برای سایر مناطق یا صنایع قابل تعمیم نباشد.

توسعه می‌تواند درس‌ها و استراتژی‌های ارزشمندی ارائه دهد که می‌تواند با زمینه عراقی سازگار شود. به نظر می‌رسد که این پژوهش به‌طور قابل‌توجهی به درک صنعت فوتبال عراق کمک کرده و پایه‌ای محکم برای مطالعات بیشتر و مداخلات عملی با هدف توسعه و رشد این صنعت فراهم می‌آورد.

از این رو، پژوهش‌های آینده باید رویکردی ترکیبی را در نظر بگیرند که داده‌های کمی را با یافته‌های کیفی ترکیب کرده و تحلیل جامعی ارائه دهند. همچنین، مطالعات طولی می‌تواند برای ارزیابی تأثیرات بلندمدت راهبردهای اجرا شده انجام شود. تحقیقات بیشتر می‌تواند نقش تکنولوژی‌های نوظهور، مانند تحلیل داده و هوش مصنوعی، در بهبود مدیریت و عملکرد فوتبال را بررسی کند. در نهایت، مطالعات مقایسه‌ای با سایر صنایع فوتبال در حال

References

1. Li M. Shi Y. Peng B. The Analysis and Research on the Influence of Sports Industry Development on Economic Development. *Journal of Environmental and Public Health*, 2022; 1; 3329174.
2. Kharchenko T O. Ziming L. The Relationship between Sports Industry Development and Economic Growth in China. *Accounting & Finance/Oblik i Finansi*. 2021; 91: 25-34.
3. Yong X. Research on the evaluation of development level of principal sports industry based on analytic hierarchy process. In 2010 International Conference on E-Business and E-Government (pp. 2949-2952). IEEE. 2010.
4. Renzi A. Taragoni P. The football industry: A literature review and future research avenues in the risk management perspective. *Corporate Governance and Research & Development Studies*. 2024; 2: 76-82.
5. Tatiana F. Carvalho P G. Media influence on elite football performance: a literature reviews to develop a model. *Journal of Physical Education and Sport*. 2018; 18, 19-30.
6. Memari Z. Rezaei Pandari A. Ehsani M. Mahmudi S. Business management in the football industry from a supply chain management perspective. *International Journal of Sports Marketing and Sponsorship*. 2021; 22(4): 737-763.
7. Noori Harbi A. Salimi M. Vahdani M. The future image and identity of Iraqi professional football: scenarios derived from the Casual Layer Analysis. *Sport Management Journal*. 2023, Ready to publish.
8. Salimi M. Soltanhoseini M. Vahdani M. Fazel Hemadi M. Forecasting the development of the Iraqi premier football league based on the scenario in the horizon of 2032. *Sport Management Studies*. 2024, Ready to publish.
9. Lolli L. Bauer P. Irving C. Bonanno D. Höner O. Gregson W. Di Salvo V. Data analytics in the football industry: a survey investigating operational frameworks and practices in professional clubs and national federations from around the world. *Science and Medicine in Football*. 24; 9: 1-10.
10. Yu Q. Yu Y. Deng C. Wang J. High-Quality Development of Sports Competition Performance Industry in Chengdu-Chongqing Region Based on Performance Evaluation Theory. *Economics*. 2024; 18(1): 20220063.
11. Moradi J. Hossien Zaher Mohsen A. Analysis and relationship between financing methods and strategic performance of Iraq football clubs. *Sports Marketing Studies*. 2024; 5(1): 35-52.
12. Zand A. Riaz Zaki M. Sports marketing in terms of organizational climate for Iraqi football league clubs. 7th national conference of sports science, physical training and social health, Tehran. 2022.
13. Obaid A I. CK K K. The impact of social media (SM) on sport marketing strategy development: a case study of football teams in Iraq. *Journal La Sociale*. 2022; 3(4): 155-159.
14. Narayanti P S. Pranajaya S A. Sucianti I. Rifky S. Hajerina H. Values Education in the Era Globalization: Preparing Students to Face an Increasingly Competitive World. *International Journal of Teaching and Learning*. 2024; 2(3): 615-626.

15. Abdolrazzaq fakher alyaseri Y. Javani V. abdavi F. Analysis of gender equality in Iraqi football: A qualitative research. *Quarterly Journal of Woman and Society*. 2023; 14(54): 71-84.
16. Nowland J.Sankara J. New players? New managers? New stadiums? Which investments drive football club performance? *Sport, Business and Management*. 2024; 14(1): DOI: [10.1108/SBM-10-2023-0124](https://doi.org/10.1108/SBM-10-2023-0124)
17. Rezende A J. Dalmacio F Z. Facure C E F. Practice of corporate governance in football clubs. *International Journal of Economics and Accounting*. 2010; 1(4): 410-447.
18. Musonye, N. C. Factors Affecting Good Governance in Sports Federations in Kenya: A Case Study of Football Kenya Federation (Doctoral dissertation). Nairobi. 2017.
19. Bapir A K. Ozgit H. The effect social media on the development of sport marketing strategy: the case study of football clubs in Northern Iraq. 2018; 3(3): 332-347.
20. Mahawi H G. Nazzal A H J. An analytical study of the organizational functions in the football industry according to the human resource management dimension from the player's point of view. *Journal of Sports Science and Nutrition*. 2023; 4(1): 131-135.
21. Hums M A. Kluch Y. Schmidt S H. MacLean J C. Governance and policy in sport organizations. Routledge. 2023.
22. Parent M M. Hoye R. The impact of governance principles on sport organizations' governance practices and performance: A systematic review. *Cogent Social Sciences*. 2018; 4(1): 1503578.
23. Mrkonjic M. Good'governance in sport strategies: Reforming organizations by adapting management competencies to governance functions. In *Good governance in sport* (pp. 236-249). Routledge. 2021.
24. Elliott S K. Drummond M J. A socio-cultural exploration of parental involvement in junior Australian rules football. *Asia-Pacific Journal of Health, Sport and Physical Education*. 2013; 4(1): 35-48.
25. Romeas T. Faubert J. Soccer athletes are superior to non-athletes at perceiving soccer-specific and non-sport specific human biological motion. *Frontiers in psychology*. 2015; 6: 1343.
26. Taylor J M. Quigley C. Madden J. Wright M D. Multi-sports training in English soccer academies: A survey exploring practices, practitioner perspectives, and barriers to use. *International Journal of Sports Science & Coaching*. 2024; 19(4): 1671-1679.
27. Jones R. The emergence of professional sport: the case of soccer. In *Sport and physical education in China* (pp. 205-221). Routledge. 2002.
28. Bell D R. Lang P J. Valovich McLeod T C. McCaffrey K A. Zaslow T L. McKay S D. Sport Specialization Interest Group. Sport specialization is associated with injury history in youth soccer athletes. *Athletic Training & Sports Health Care*. 2018; 10(6): 241-246.
29. Corbin J M. Strauss A. Grounded theory research: Procedures, canons, and evaluative criteria. *Qualitative sociology*. 1990; 13(1): 3-21.
30. Jorgensen U. Grounded theory: Methodology and theory construction. *International encyclopedia of the social & behavioral sciences*. 2001; 1: 6396-6399.
31. Ramalho R. Adams P. Huggard P. Hoare K. Literature review and constructivist grounded theory methodology. In *Forum Qualitative Sozialforschung/Forum: Qualitative Social Research*. 2015; 16(3): 1-10.
32. Holton J A. Grounded theory as a general research methodology. *The grounded theory review*. 2008; 7(2): 67-93.
33. Flick U. Triangulation in qualitative research. A companion to qualitative research. 2004; 3: 178-183.
34. Wicker P. Breuer C. Examining the financial condition of sport governing bodies: The effects of revenue diversification and organizational success factors. *VOLUNTAS: International Journal of Voluntary and Nonprofit Organizations*. 2014; 25: 929-948.
35. Jorgič B. Overview of Sports Infrastructure in City of Bratislava: Challenges, Opportunities, and Research Agenda. *Modern Economy and Management*. 2023; 2(11): DOI: [10.53964/mem.2023011](https://doi.org/10.53964/mem.2023011).
36. Fernandez M. Augmented virtual reality: How to improve education systems. *Higher Learning Research Communications*. 2017; 7(1): 1-15.
37. Markovits A S. The global and the local in our contemporary sports cultures. *Society*. 2010; 47(6): 503-509.

38. Dyer B. The controversy of sports technology: a systematic review. SpringerPlus. 2015; 4: 1-12.
39. Davydova E V. Fagina S S. Vashlyeva I V. Volovik T V. Research on the development of sports infrastructure in Russia. Revista espacios. 2019; 40(30): 8: 129-138.
40. Cunningham I. Mergler J. Wattie N. Training and development in sport officials: A systematic review. Scandinavian Journal of Medicine & Science in Sports. 2022; 32(4): 654-671.
41. Hornig M. Aust F. Güllich A. Practice and play in the development of German top-level professional football players. European journal of sport science. 2016; 16(1): 96-105.